

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.042/2017/4.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke, előadó bíró
Dr. Szilákné dr. Fülöp Csilla bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Gyurkovics Bence ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Posta Attila ügyvéd

A per tárgya: jogellenes munkaviszony megszüntetés
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Törvényszék 2.Mf.20.383/2016/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.M.192/2015/20.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 2.Mf.20.383/2016/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 30.000 (harmincezer) forint és 8.100 (nyolcezer-egyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 184.600 (egyszáznolcvannégyezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2007. április 24-én létesített határozatlan időre munkaviszonyt az alperesnél raktáros munkakörre. Munkaszerződésének pontja szerint a távollétének indokát köteles a munkáltatónál haladéktalanul és rövid úton bejelenteni. A munkavállaló távollétét hivatalos irattal annak kiállításától számított 3 napon belül köteles igazolni.
- [2] A 2014. április 4-étől 2015. január 25-éig tartó keresőképtelenségét követő elsőfokú munkaköri orvosi alkalmassági vizsgálat eredményeként a felperes munkakörét a felek 2015. január 26-án cseptisztítóra módosították.
- [3] A felperes 2015. január 29-étől ismételten keresőképtelen lett, betegszabadsága 2015. február 18-án járt le, azonban ezt követően is keresőképtelen volt. T.J., az alperes bérszámfejtője még februárban szóban tájékoztatta a felperes házastársát arról, hogy a felperes táppénzre jogosultsága lejár. Ezért a munkáltató 2015. április 21-én a felperes kérelmére igazolást adott ki, mely szerint 2014. április 4-étől 2015. január 25-éig 297 nap, 2015. február 19-étől február 21-éig 3 nap, 2015. február 22-étől március 29-éig 36 nap, összesen 336 nap volt táppénzes állományban, 2015. március 30-ától 2015. április 27-éig terjedően jogosult táppénzre. A felperes házastársa által ekkor telefonon adott tájékoztatás szerint a felperes táppénzes állományban van.
- [4] 2015. április 21-én a délutáni órákban a felperes az alperes portáján leadta azt az orvosi igazolást, amely szerint 2015. április 5-étől keresőképes. Ezt megelőzően nem jelezte a munkahelyén keresőképesé válását.
- [5] A 2015. április 22-én tartott megbeszélésen a felperes a személyzeti vezető kérdésére akként nyilatkozott, hogy nem észlelte, miszerint az igazolásban keresőképesé nyilvánította a háziorvos. Előadta, hogy változatlanul beteg, kezelésekre jár.
- [6] Az alperes 2015. április 22-én kelt azonnali hatályú felmondással a felperes munkaviszonyát a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 78. § (1) bekezdésre utalással megszüntette. Ennek indokolása szerint a felperest a háziorvosa 2015. április 5-étől keresőképesé nyilvánította, melyről az igazolást a felperes 2015. április 21-én adta le az alperesnél. Az igazolás alapján a felperesnek 2015. április 7-én, keresőképeségének első munkanapján fel kellett volna vennie a munkát, azonban a keresőképesé válását nem jelezte az alperesnek, mely tény 2015. április 22-én jutott a munkáltató tudomására. A felperes 2015. április 22-éig elmulasztotta az alperest értesíteni, hogy április 5-étől keresőképes, így a felmondás napjáig igazolatlanul volt távol a munkahelyéről. A felmondást még aznap átadták a felperesnek.
- [7] Ezt követően a háziorvos beutalása alapján a felperes keresőképtelenségét 2015. április 23-án a Gy.M.S.M.

Kormányhivatalnál az elsőfokú szakértői bizottság visszamenőlegesen megállapította a 2015. április 5-étől 27-éig tartó időtartamra. 2015. április 28-ától július 26-áig a felperes álláskeresői járadékban részesült. 2015. szeptember 14-étől munkaviszonyt létesített.

A felperes kereseti kérelme és az alperes védekezése

- [8] A felperes a felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként elmaradt jövedelemben jelentkező kártérítés, végkielégítés és ennek kamatai megfizetését kérte az alperes perköltségben marasztalásával. Hivatkozott többek között a felmondás indokának valótlanúságára, mert orvosi igazolás tanúsítja, hogy folyamatosan - a felmondás időpontjában is - keresőképtelen volt. Az alperes kihasználta a körülményeket, hogy a huzamosabb ideig betegállományban lévő felperes jogviszonyát végkielégítés-fizetési kötelezettség nélkül megszüntesse. Sem ő, sem a házastársa nem észlelte, hogy a házi orvos az igazoláson 2015. április 5-ével keresőképesé nyilvánította.
- [9] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Kiemelte, hogy a felmondásra nemcsak a felperes keresőképtelensége miatt került sor, hanem azért is, mert az alapvető tájékoztatási kötelezettségét megszegte, sőt az alperest félretájékoztatta, fontos tényeket hallgatott el.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.M.192/2015/20. számú ítéletével kötelezte az alperest a felperes javára elmaradt munkabér, végkielégítés kamatokkal növelt összegben történő megfizetésére, és marasztalta a felperes perköltségében, továbbá az állam javára kereseti illetékben.
- [11] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megalapozottan hivatkozott arra, miszerint az Mt. 6. § (2) és (4) bekezdésében rögzített együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét a felperes megsértette, amikor nem tájékoztatta arról, hogy a házi orvosa keresőképesé nyilvánította. Ez lényeges kötelezettségszegésnek minősül.
- [12] Az orvosi igazolásból kétséget kizáróan kitűnik, hogy a felperest a házi orvosa keresőképesé nyilvánította, ezért megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy még súlyos gondatlanság sem állapítható meg az eljárásában. Az igazolás alapján ugyanis fel kellett volna ismerje azt a tényt, hogy keresőképesé nyilvánították.
- [13] A kötelezettségszegés súlyának értékelésekor az elsőfokú bíróság ugyanakkor figyelembe vette az eset körülményeit, kiemelten azt, hogy a felperes hónapokon keresztül keresőképtelen állományban volt, a munkaköre ellátására alkalmatlannak minősítették. Orvosszakmai ismeretek hiányában is köztudottnak tekinthető, hogy a gerincelfajulásos betegségek nem szűnnek meg, többnyire nem

gyógyíthatóak. Ilyen körülmények mellett az alperes nyilván nem számolt a felperessel munkaszervezési szempontból. A tájékoztatási és együttműködési kötelezettség megszegésének súlyát ezen körülményhez képest kellett értékelni. Nem hagyható továbbá figyelmen kívül az sem, hogy a felperes ténylegesen keresőképtelen volt.

- [14] A felperes ezért megalapozottan hivatkozott arra, hogy aránytalanul súlyos (okszerűtlen) szankció a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetése. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a felperes által kért, alperes által kiadott igazolás a felperes keresőképtelenségének igazolására nem alkalmas, tehát a felperes igazolatlanul volt távol a munkahelyétől. A felmondás azon indoka is valós, hogy a felperes a munkavégzési kötelezettségének nem tett eleget. Ezen indokok azonban nem támasztják alá okszerűen az azonnali hatályú felmondást.
- [15] A tanúvallomások nem igazolták, hogy az alperes megszegte a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét, amikor írásban nem hívta fel a felperest arra, hogy nyilatkozzon a távolmaradásának okáról, ugyanakkor az együttműködési kötelezettség alapján az alperestől elvárható lett volna, hogy lehetőséget biztosítson a felperesnek a keresőképesége igazolására. Félrevezető felperesi magatartást a peradatok nem igazolnak.
- [16] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondást jogellenesnek ítélve az alperest az Mt. 82. § alapján marasztalta a jogkövetkezményekben.
- [17] A Győri Törvényszék 2.Mf.20.383/2016/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a kereseti és a fellebbezési illetéket az állam viseli. Kötelezte a felperest az alperes javára első- és másodfokú perköltség megfizetésére.
- [18] A törvényszék álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat részben okszerűtlenül értékelte, ezért a levont jogkövetkeztetése téves arról, hogy az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjára alapított alperesi felmondás jogellenes.
- [19] Azt helytállónan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes az együttműködési és a tájékoztatási kötelezettségét megsértette, továbbá hogy igazolatlanul volt távol a munkahelyétől (nem jelent meg), tehát az azonnali hatályú felmondás ezen indokai valóságosak voltak.
- [20] Arra is megalapozottan utalt az elsőfokú bíróság, hogy a felperes magatartása súlyosan gondatlan volt, mert a háziiorvostól átvett igazolás alapján fel kellett ismernie, hogy keresőképesé nyilvánították. Azon előadása, hogy nem nézte meg az iratot, oly mértékben jelenti a felperes közömbösségét, amely súlyos gondatlanságnak minősül. Ezen utolsó, 2015. április 5-éig szóló keresőképtelenséget igazoló irat - a korábbiaktól eltérően - nem két-két hétre szólt, tehát alakilag is különbözött a korábbiaktól. Azon felperesi magatartás pedig, hogy - a munkaszerződésével

ellentétben - nem adta le 3 napon belül ezt az igazolást, kizárólag szándékos magatartásként értékelendő. Ennek az a gyakorlat sem mond ellent, miszerint a felperes az orvosi igazolásokat a hónap végén juttatta el az alpereshez. 2015. április 5-én ugyanis már nem volt olyan igazolás, amelyet a felperesnek be kellett volna várnia, hogy azokat együtt leadhassa.

- [21] Az a körülmény, hogy utólag megállapították, miszerint a felperes 2015. április 5-e után is jogosult volt még táppénzre, nem érintheti a felperes azon kötelezettségét, hogy az alperest tájékoztassa a keresőképeségéről, az orvosi igazolás tartalmáról. Ez azonban több napon át (két hét) nem történt meg.
- [22] A felperes kötelezettségszegései jelentősek. Az a tény, hogy a felperes a 2015. április 7-én átvett, keresőképeséget megállapító orvosi igazolását csak április 21-én adta le, jelentős mértékű kötelezettségszegésnek tekinthető. Ez azt jelenti ugyanis, hogy a felperes két hétig semmiféle releváns tájékoztatást az alperesnek nem adott, és nem jelent meg két hétig a munkahelyén.
- [23] Aggályos az a felperesi magatartás is, hogy a házastársa 2015. április 21-én a táppénzes állományban töltött időről igazolást kért az alperestől, tájékoztatva a bérszámfejtőt, hogy április 4-éig táppénzen van a felperes, és az orvos azt követően ad ki újabb igazolást, ha az alperes közli a még igénybe vehető táppénzes időszakot. Csak ezt követően került sor ugyanezen a napon délután arra, hogy a vitatott igazolást a felperes leadja. Mindebből következik, hogy a felperes az alperes által kiadott igazolásig tisztában volt azzal, hogy nincs táppénzen. Ezt azonban az alperessel nem közölte, és az alperesi igazolás kiadása után próbált csupán intézkedni. A felperes tehát tisztában volt azzal, hogy keresőképesé nyilvánították, de igénybe akarta venni a táppénzt maximális időtartamban, és mindaddig nem akarta leadni a vitatott igazolást, amíg újabb beszerzése nem történik meg. A felperes magatartása kizárólag szándékosságot és jelentős kötelezettségszegést takar.
- [24] A törvényszék szerint a felperes azon magatartásából, hogy két hét időtartamban semmilyen jelentős információt az alperessel nem közölt, ez alatt a munkahelyén nem jelent meg, okszerűen következik a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetése. A felperesnek annyi kötelezettsége lett volna, hogy megjelenjen az alperesnél, mely megjelenésből nem következik a munkavégzési kötelezettsége. A megjelenés azért volt indokolt, hogy az alperes tisztában legyen a felperes állapotával, helyzetével, és a szükséges intézkedéseket tegye. Ezért a munkaszervezésről kifejtett elsőfokú ítéleti megállapításokat semmilyen adat nem támasztotta alá, ezt, továbbá a felperes betegségének jellegével összefüggő elsőfokú ítéleti indokolást a törvényszék mellőzte.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [25] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős

ítélet „megváltoztatásával” a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte az alperes perköltségben marasztalásával.

- [26] Álláspontja szerint a jogerős ítélet az Mt. 78. § (1) bekezdését sérti.
- [27] A periratokból megállapítható, hogy az azonnali hatályú felmondás közlésekor keresőképtelen volt, tehát a felmondás ezzel összefüggő indokolása nem valós.
- [28] A törvényszék jogsértően értékelte szándékos magatartásának azt, hogy nem adta le a táppénzes igazolást 3 napon belül. Tanúk igazolták, hogy az volt a gyakorlat, hogy a hónap végén juttatta el azt az alpereshez, eljárása tehát megfelelt a felek között kialakult gyakorlatnak. Az azonnali hatályú felmondás továbbá ezt a mulasztást nem is rója a terhére.
- [29] A felperes a keresőképeségéről nem tudta a munkáltatót értesíteni, mert nem vált keresőképesé, így a munkát sem tudta volna 2015. április 7-én felvenni. Az adminisztratív mulasztás elhárítható lett volna akkor, ha az alperes lehetőséget biztosít a felperes számára, hogy a keresőképtelenségét igazolja. Több eseti döntés is alátámasztja azon felperesi hivatkozást, miszerint ha a munkavállaló az utolsó táppénzes igazolás beérkezését követően munkavégzésre nem jelenik meg, úgy a munkáltatónak érdeklődnie kell a munkavállaló távolmaradása okáról.
- [30] Az alperes tudatában volt annak, hogy ténylegesen a felperes nem lett keresőképes, amelyet a perben meghallgatott tanúk is kétséget kizáróan alátámasztanak.
- [31] Az alperes tehát tisztában volt a felperes egészségi állapotával és azzal, hogy „a háziorvos keresőképtelen állományban tartja az igazolás birtokában”. Belekapaszkodva a téves igazolásba azonnali hatályú felmondást közölt.
- [32] A munkáltató sértette meg az együttműködési kötelezettségét, amely önmagában megalapozza a felmondás jogellenességét. Az adminisztrációs hiba ugyanis korrigálható és orvosolható lett volna, ha a munkáltató rendeltetésszerűen gyakorolja a jogait. Mindezek alapján az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt együttes feltételek a perbeli esetben nem állnak fenn, mert a felperes részéről sem szándékosság, sem súlyos gondatlanság nem állapítható meg, illetve a kötelezettségszegése sem volt jelentős mértékű.
- [33] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte a felperes perköltségben marasztalásával.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [34] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

- [35] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdés szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [36] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) PK vélemény 4-6. pont].
- [37] A felperes a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott a munkáltató részéről rendeltetésellenes joggyakorlásra, ezzel összefüggésben azonban a megsértett jogszabályhelyet nem jelölte meg, így ezen érvelésével a Kúria érdemben nem foglalkozhatott.
- [38] A felperes a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. § (1) bekezdésének megsértését a jogszabályhely megjelölésével nem állította, ezért a jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállás volt a felülvizsgálati eljárásban is irányadó.
- [39] A felperes az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjának megsértésére alaptalanul hivatkozott. A törvényszék az azonnali hatályú felmondás alapjául szolgáló együttes feltételek meglétét jogszabálysértés nélkül állapította meg. Az első- és a másodfokú bíróság is egyezően foglalt állást arról, hogy az azonnali hatályú felmondásban megjelölt indokok valósak, és a felperest az ott megjelölt kötelezettségszegések vonatkozásában legalább a súlyos gondatlanság terheli. Nem volt vitatott, hogy a kötelezettségszegések (együttműködési, tájékoztatási kötelezettség megsértése, munkahelyen történő megjelenési kötelezettség elmulasztása) jelentősek voltak. A törvényszék azonban helytállóan állapította meg, hogy az alperes fellebbezése eredményes volt a kötelezettségszegés súlyát, erre tekintettel az azonnali hatályú felmondás okszerűségét illetően.
- [40] A felperes alaptalanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelmében

arra, hogy a táppénzes igazolás leadása nem volt indoka a felmondásnak. Az Mt. 6. § (2) és (4) bekezdéséből eredő együttműködési és tájékoztatási kötelezettség megsértése abból adódott, hogy a felperes annak ellenére, hogy 2015. április 5-étől keresőképes lett, az erre vonatkozó igazolás tartalmáról a munkáltatót 2015. április 22-éig nem értesítette, az igazolást csak 2015. április 21-én adta le.

- [41] A kötelezettségszegés súlyának értékelésekor alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy „adminisztratív mulasztás” történt. Az őt keresőképesé nyilvánító igazolás egyértelmű adatokat tartalmaz, annak módosítása csak a 2015. április 23-án indított eljárás eredményeként és visszamenőlegesen történt meg. A tájékoztatási kötelezettség hosszabb, két hét időtartamban történő elmulasztása önmagában olyan súlyú kötelezettségszegés, amely megalapozza az azonnali hatályú felmondást függetlenül attól, hogy utóbb a másik kötelezettségszegés /a munkahelyen történő megjelenés elmulasztása/ az azonnali hatályú felmondás közlését követően orvoslást nyert, távolmaradása keresőképtelensége utólagos megállapításával igazolttá vált.
- [42] A felperes vétkességére vonatkozóan a másodfokú bíróság helytállóan, a rendelkezésre álló okirati- és tanúbizonyítékokat jogszerűen, a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően értékelve, a 221. § (1) bekezdésben foglalt indokolási kötelezettségének is eleget téve értékelte, így a felperesnek a szándékosságra vonatkozó felülvizsgálati érvelése megalapozatlan.
- [43] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [44] A Kúria kötelezte a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.
- [45] A felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § alapján az állam viseli.
- [46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. január 31.

**Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Szilákné dr.
Fülöp Csilla s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. bíró**

A kiadmány hitelélül:

Nné

tisztviselő